A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2015. október 8.*

„EMVA — A tagállami kifizető ügynökségek EMVA által finanszírozott kiadásokat érintő számláinak elszámolása — Bizonyos összeget a Basilicata régió vidékfejlesztési programjának keretében újra fel nem használhatónak minősítő határozat — Az 1290/2005/EK rendelet 30. cikke — Indokolási kötelezettség”

A T-358/13. sz. ügyben,

az **Olasz Köztársaság** (képviselik: G. Palmieri és B. Tidore, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: M. Salvatorelli avvocato dello Stato)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Aquilina és P. Rossi, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a tagállami kifizető ügynökségeknek az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) a 2012. pénzügyi évre vonatkozóan finanszírozott kiadásokat érintő számláinak elszámolásáról szóló, 2013. április 26-i 2013/209/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL L 118., 23. o.) azon részének részleges megsemmisítése iránti kérelem, amelyben bizonyos összeget a Basilicata régió (Olaszország) vidékfejlesztési programjának keretében „újra fel nem használhatónak” minősít,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, F. Dehousse és A. M. Collins (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 16-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

Jogi háttér

1 A tényállás megvalósulásának időpontjában a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.) alkotta az e rendelet keretében létrehozott Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) alaprendeletét.

2 Az említett rendelet 4. cikke kimondta, hogy az EMVA-ból kell finanszírozni a tagállamok és az Európai Unió között megosztott irányítással az Uniónak az EMVA-ból nyújtott vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban végrehajtott vidékfejlesztési programokhoz való pénzügyi hozzájárulását.

3 Az 1290/2005 rendelet 22. cikke úgy rendelkezett, hogy a vidékfejlesztési programok kiadásainak EMVA-ból történő finanszírozását minden egyes programra vonatkozóan az EMVA-ból nyújtott vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott felső határ figyelembevételével kell meghatározni, mely az Európai Bizottság által meghatározott összegekkel növelhető. Ugyanezen rendelet 23. cikkének második bekezdése szerint a tagállam részéről benyújtott vidékfejlesztési programokat jóváhagyó bizottsági határozat – mihelyt azt a tagállammal hivatalosan közölték – jogi kötelezettségvállalásnak minősül. Az említett rendelet 24. cikke többek között úgy rendelkezett, hogy a 4. cikkben említett kiadások finanszírozásához szükséges pénzügyi forrásokat a Bizottság bocsátja a tagállamok rendelkezésére, előfinanszírozás, időközi kifizetések, vagy egyenleg kifizetés formájában.

4 Az 1290/2005 rendeletnek „Az időközi kifizetések folyósítása” című 26. cikke kimondta:

„(1) Az időközi kifizetéseket az egyes vidékfejlesztési programok szintjén kell teljesíteni. Kiszámításuk az egyes prioritások társfinanszírozási arányának az e prioritás címén igazolt közkiadásokra való alkalmazásával történik.

(2) A Bizottság a rendelkezésre álló pénzeszközöktől függően időközi kifizetéseket teljesít az akkreditált kifizető ügynökségeknek a programok megvalósítása során felmerült kiadások megtérítésére.

(3) A Bizottság minden időközi kifizetést teljesít, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a 8. cikk (1) bekezdése c) pontjával összhangban az akkreditált kifizető ügynökség által aláírt kiadásigazoló nyilatkozat [különösen az akkreditált kifizető ügynökségek éves beszámolói] továbbításra került[ek] a Bizottság felé;

b) az adott program teljes időszakára vonatkozóan az egyes prioritások számára engedélyezett EMVA részesedés felső határainak betartása;

c) a vidékfejlesztési program legutóbbi évre vonatkozó végrehajtási beszámolójának megküldése a Bizottság részére.

(4) A Bizottság a legrövidebb időn belül tájékoztatja az akkreditált kifizető ügynökséget és – amennyiben ilyet kijelöltek – a koordináló szervet arról, ha a (3) bekezdésben meghatározott követelmények valamelyike nem teljesül. Amennyiben a (3) bekezdés a) vagy c) pontjában megállapított követelmények valamelyike nem teljesül, a kiadásigazoló nyilatkozatot nem lehet elfogadni.

(5) A Bizottságnak az időközi kifizetést e cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő kiadásigazoló nyilatkozat iktatásától számított 45 napon belül teljesítenie kell, a 30. és 31. cikkben említett határozatok sérelme nélkül.

(6) Az akkreditált kifizető ügynökségek a koordináló szerven keresztül, illetve – ennek kijelölése hiányában – közvetlenül állítják ki és továbbítják a Bizottság számára a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó időközi kiadásigazoló nyilatkozatokat, a Bizottság által meghatározott rendszerességgel. Ezeknek a kiadásigazoló nyilatkozatoknak fedezniük kell az akkreditált kifizető ügynökség által az érintett időszakokban teljesített kiadásokat.

Az október 16-a után teljesített kiadásokra vonatkozó időközi kiadásigazoló nyilatkozatok kifizetésére a következő év költségvetésének terhére kerül sor."

5 Az említett rendeletnek „Az időközi kifizetések felfüggesztése és csökkentése" című 27. cikke kimondta:

„(1) Az időközi kifizetések teljesítésére az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 81. cikke rendelkezéseinek megfelelően, a kiadásigazoló nyilatkozatok és a tagállamok által szolgáltatott pénzügyi információk alapján kerül sor.

(2) Amennyiben a kiadásigazoló nyilatkozatok és a tagállamok által megadott információk alapján nem lehet megállapítani, hogy a kiadásigazoló nyilatkozat megfelel-e az alkalmazandó közösségi szabályoknak, úgy az érintett tagállam további információk benyújtására kérhető a probléma súlyának megfelelően meghatározott határidőn belül, amely azonban az általános szabály szerint nem lehet kevesebb, mint 30 nap.

(3) Amennyiben a tagállam nem tesz eleget a (2) bekezdésben említett kérésnek, illetve nem kielégítőnek ítélt a válasza, vagy abból az alkalmazandó közösségi szabályok be nem tartása, vagy a közösségi alapok jogtalan felhasználása kerül megállapításra, úgy a Bizottság átmenetileg csökkentheti vagy felfüggesztheti a tagállamnak történő időközi kifizetéseket. A Bizottság erről tájékoztatja a tagállamot.

(4) A 26. cikkben említett kifizetések felfüggesztése és az időközi kifizetések jogos mértékben történő csökkentése tiszteletben tartja az arányosság elvét, és azokra a 30. és 31. cikkben említett határozatok sérelme nélkül kerül sor."

6 Az 1290/2005 rendeletnek „A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása" című 29. cikke kimondta:

„(1) A vidékfejlesztési programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely olyan részére, amely előfinanszírozási vagy időközi kifizetésként nem kerül felhasználásra vagy amelyre legkésőbb a költségvetési kötelezettségvállalást követő második év december 31-ig teljesített kiadás címén egyetlen olyan kiadásigazoló nyilatkozat sem érkezik a Bizottsághoz, amely a 26. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget tenne, a Bizottság a kötelezettségvállalást automatikusan visszavonja.

(2) A költségvetési kötelezettségvállalás 2015. december 31-én még felhasználatlan azon része, amelyről legkésőbb 2016. június 30-ig nem készül kiadásigazoló nyilatkozat, a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának tárgyát képezi.

[…]

(4) Olyan jogi vagy közigazgatási eljárás esetén, amelynek felfüggesztő hatálya van, az (1) vagy (2) bekezdésben említett határidő – amelynek a végén sor kerül a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására –, megszakad az adott műveletekkel összefüggő pénzösszegek esetében, az említett eljárások idejére, feltéve, hogy a Bizottság a tagállamtól legkésőbb N + 2 év december 31-ig jól megindokolt tájékoztatást kap.

(5) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának pénzösszegeibe nem számítanak bele az alábbiak:

a) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amely kiadásigazoló nyilatkozat tárgyát képezte, viszont visszatérítésével kapcsolatban a Bizottság N + 2 év december 31-én csökkentésről vagy felfüggesztésről dönt;

b) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amely vis maior következtében nem képezheti a kifizető ügynökség által történő kifizetés tárgyát, valamint amely komoly hatással van a vidékfejlesztési program megvalósítására. A vis maiorra hivatkozó nemzeti hatóságoknak be kell mutatniuk azoknak a program részére vagy egészére gyakorolt közvetlen hatásait.

(6) A Bizottság adott esetben tájékoztatja az érintett tagállamot és hatóságokat a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alkalmazásának lehetőségéről [helyesen: A Bizottság megfelelő időben tájékoztatja a tagállamot és az érintett hatóságokat, ha fennáll a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alkalmazásának kockázata]. A Bizottság tájékoztatja a tagállamot és az érintett hatóságokat a birtokában lévő információkból adódó automatikus kötelezettségvállalás-visszavonás összegéről. Ezen információk átvételétől számítva két hónap áll a tagállam rendelkezésére, ahhoz, hogy a szóban forgó összeggel kapcsolatban egyetértését adja vagy észrevételeit megtegye. A Bizottság az (1)–(4) bekezdésben meghatározott határidőket követő 9 hónapon belül végrehajtja a kötelezettségvállalás automatikus visszavonását.

(7) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása esetén, az adott évre az adott vidékfejlesztési programhoz való EMVA-ból származó hozzájárulás a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alá eső pénzösszeggel csökken. […]”

7 Ugyanezen rendelet „Számviteli vizsgálat” című 30. cikke kimondta:

„(1) A Bizottság a 8. cikk (1) bekezdése c) pontja iii. alpontjával összhangban átadott információk alapján a szóban forgó költségvetési évet követő április 30-ig dönt az akkreditált kifizető ügynökségek számláinak revíziójáról, a 41. cikk (3) bekezdésével összhangban.

(2) A számlarevízióra vonatkozó határozatban ki kell térni a benyújtott éves számlák [helyesen: éves beszámolók] teljességére, pontosságára és valódiságára. A határozat nem érinti későbbi határozatoknak a 31. cikk szerint történő elfogadását.”

8 Ugyanezen rendelet „Megfelelőségi vizsgálat” című 31. cikke kimondta:

„(1) A Bizottság a pénzösszegek közösségi finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében és a 4. cikkben említett kiadások teljesítésére nem a közösségi szabályoknak megfelelően, a 41. cikk (3) bekezdésében említett eljárás szerint került sor.

(2) A Bizottság a kizárásra kerülő pénzösszegeket különösen abból a szempontból vizsgálja meg, hogy mekkora a feltárt meg nem felelés jelentősége. A Bizottság figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyát, továbbá a Közösség által elszenvedett pénzügyi veszteséget.

(3) Mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatainak eredményét, valamint az érintett tagállam válaszait írásban közlik, amely után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően.

Ha nem jutnak megállapodásra, a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében, amelynek eredményeit egy – a Bizottságnak megküldött és a Bizottság által a finanszírozást elutasító határozat meghozatala előtt elbírált – jelentésbe kell foglalni.

[…]”

9 Az EMVA-ból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletnek (HL L 277., 1. o.) a tényállás megvalósulása időpontjában hatályos változata megállapította az 1290/2005/EK rendelettel létrehozott EMVA által finanszírozott közösségi vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó általános szabályokat. E rendeletnek „A kiadások jogosultsága” című 71. cikke kimondta:

„(1) […][A] kiadások az EMVA-ból akkor jogosultak hozzájárulásra, ha a vonatkozó támogatást a kifizető ügynökség 2007. január 1-je és 2015. december 31. között ténylegesen kifizeti.

A program […] módosításának időpontjában hozzáadott új kiadások a programmódosítási kérelem Bizottság általi kézhezvételének napjától jogosultak támogatásra.

(2) A kiadások csak abban az esetben jogosultak az EMVA-ból támogatásra, ha azok a kérdéses programot irányító hatóság által vagy annak felelősségi körében meghatározott műveletek kapcsán merültek fel, az illetékes testület által rögzített kiválasztási szempontokkal összhangban.

[…]”

10 Ugyanezen rendelet 75. cikke (1) bekezdésének a) pontja kimondta, hogy az irányító hatóság felelős a program hatékony, eredményes és szabályszerű módon történő irányításáért és végrehajtásáért, és különösen annak biztosításáért, hogy a műveletek finanszírozásra történő kiválasztása a vidékfejlesztési programra vonatkozó szempontokkal összhangban történjen.

11 Az 1698/2005 rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2006. december 15-i 1974/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 368., 15. o.) (6) preambulumbekezdése szerint csak a programok jelentős változtatását igénylő módosításokat, a programon belüli, tengelyek közötti EMVA forrás átcsoportosításokat és az EMVA társfinanszírozás mértékének változásait kellett bizottsági határozattal elfogadni, és ennek érdekében jóváhagyási eljárást kellett kialakítani.

12 Az 1974/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése kimondta:

„Az 1698/2005 […] rendelet 71. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a program-felülvizsgálati kérelmüknek vagy az e rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett változtatások Bizottság általi kézhezvételének időpontja, továbbá [a] […] bizottsági határozatnak vagy a változások […] megfelelőségi vizsgálata befejezésének időpontja között a tagállamok viselik a kiadásokkal járó felelősséget.”

13 Az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az EMGA és az EMVA keretében a kifizető ügynökségek számlavezetésére, a kiadásigazoló és a bevételi nyilatkozatokra, valamint a kiadások visszatérítési feltételeire vonatkozó részletes alkalmazási szabályairól szóló, 2006. június 21-i 883/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 171., 1. o.) az EMVA kiadásainak és bevételeinek megosztott irányítására, a kifizető ügynökségek számlavezetésére, illetve kiadásigazoló és bevételi nyilatkozataira, valamint a kiadások Bizottság általi visszatérítésére az 1290/2005 rendelet keretében alkalmazandó egyes feltételeket és különös szabályokat határozza meg. E rendelet (7) preambulumbekezdése jelzi, hogy az EMVA-ból

finanszírozott műveletekhez kapcsolódó intézkedések esetében a kiadásigazoló nyilatkozatokat – amelyek egyúttal kifizetési kérelmek is – a szükséges tájékoztatással kiegészítve kell közölni a Bizottsággal. E rendelet (11) preambulumbekezdése szerint a Bizottság a kiadásigazoló nyilatkozatok alapján teljesít havi vagy időszakos kifizetéseket a tagállamok javára, számításba véve a kifizető ügynökségek által az uniós költségvetés javára beszedett bevételeket. A (23) preambulumbekezdés jelzi, hogy az EMVA-ra alkalmazott számlavezetési szabályok sajátosságaira, az előfinanszírozás alkalmazására és az intézkedések naptári évenkénti finanszírozására tekintettel indokolt az e kiadásokról szóló nyilatkozatok rendszerességét ezekhez a különleges feltételekhez igazodva meghatározni.

14 A 883/2006 rendelet „Kiadásigazoló nyilatkozatok” című 16. cikkének az alapeljárás tényállásának időszakában alkalmazandó változata kimondta:

„(1) A kifizető ügynökségek kiadásigazoló nyilatkozatait az egyes vidékfejlesztési programok címén teljesítik. Ezek a nyilatkozatok minden egyes vidékfejlesztési intézkedésnél azon támogatásra jogosult közkiadás összegére vonatkoznak, amelyre a kifizető ügynökség a referenciaidőszak alatt az EMVA megfelelő hozzájárulását ténylegesen kifizette.

(2) A program jóváhagyását követően a tagállamok az 1290/2005 […] rendelet 8. cikke (1) bekezdése c) pontja i. alpontjának megfelelően elektronikus úton küldik meg a Bizottságnak a kiadásigazoló nyilatkozataikat, az e rendelet 18. cikkében meghatározott feltételek mellett, a következő rendszerességgel és határidők szerint:

[…]

d) legkésőbb január 31-ig az október 16-tól december 31-ig terjedő időszak kiadásaira vonatkozóan.

A valamely időszakra bejelentett kiadások tartalmazhatják az azonos költségvetési év korábbi nyilatkozattételi időszakaira bejelentett adatok helyesbítéseit.

[…]

(4) Amennyiben valamely referenciaidőszak kiadásigazoló nyilatkozataira vonatkozóan, különösen az 1698/2005 […] rendelet és annak részletes alkalmazási szabályai értelmében kért információk közlésének hiányából eredően eltérések, értelmezési különbségek vagy inkoherencia állapítható meg, és azok további igazolást igényelnek, az érintett tagállamot kiegészítő tájékoztatás szolgáltatására kérik fel. […]

Az 1290/2005 […] rendelet 26. cikkének (5) bekezdésében előírt fizetési határidőt ebben az esetben meg lehet szakítani a fizetési kérelem tárgyát képező összeg egészére vagy egy részére vonatkozóan, az információkérés megküldésének időpontjától a kért információk kézhezvételéig, de legkésőbb a következő időszakra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatig. Abban az esetben, ha e határidőn belül nem születik megoldás, a Bizottság az 1290/2005 […] rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően felfüggesztheti vagy csökkentheti a kifizetéseket.

[…]”

15 Az 1290/2005 rendeletnek a kifizető ügynökségek és más testületek akkreditációja és az EMGA és az EMVA számláinak elszámolása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2008. június 21-i 885/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 171., 90. o.) többek között a (9) preambulumbekezdésében jelezte, hogy részletes rendelkezéseket kell megállapítani mind az 1290/2005 rendelet 30. cikkében meghatározott számviteli vizsgálati eljárás tekintetében, mind pedig az ugyanennek a rendeletnek a 31. cikkében meghatározott megfelelőségvizsgálati eljárás

tekintetében, beleértve egy olyan mechanizmus kidolgozását, amelynek keretében az eredményként kijövő összeget az esettől függően levonják vagy hozzáadják a tagállamoknak legközelebb kifizetendő összegek egyikéből illetve egyikéhez.

16 A 885/2006 rendelet „Pénzügyi vizsgálat” című 10. cikke kimondja:

„(1) Az 1290/2005 […] rendelet 30. cikkében említett számlaelszámolási döntés állapítja meg az egyes tagállamokban a szóban forgó pénzügyi év során felmerült kiadásoknak az EMGA és EMVA Alapokra terhelhetőnek elismert pénzösszegeit az e rendelet 6. cikkében említett számlák, valamint az 1290/2005 […] rendelet 17. és 27. cikke szerinti esetleges csökkentések és felfüggesztések alapján.

[…]

Az EMVA esetében a számlaelszámolási döntés által meghatározott összeg tartalmazza azokat az összegeket, amelyeket a tagállam az 1290/2005 […] rendelet 33. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján ismételten felhasználhat.

(2) […] Az EMVA esetében a számlaelszámolási döntés alapján az egyes tagállamoktól behajtandó vagy számukra kifizetendő összeget úgy kell meghatározni, hogy a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó időközi kifizetéseket kivonják az ugyanerre az évre vonatkozó, az (1) bekezdés szerint elismert kiadásokból. Ezt az összeget a Bizottság levonja az első olyan kifizetésből, illetőleg hozzáadja az első olyan kifizetéshez, amelynek vonatkozásában a tagállam az 1290/2005 […] rendelet 30. cikke szerinti határozat elfogadását követően benyújtotta a kiadásigazoló nyilatkozatot.

(3) A Bizottság legkésőbb a pénzügyi év végét követő március 31-ig közli az érintett tagállammal a szolgáltatott információk ellenőrzésének eredményeit, valamint az általa javasolt módosításokat.

(4) Amennyiben az érintett tagállamnak tulajdonítható okokból a Bizottság a következő év április 30-ig nem tudja elszámolni a tagállam számláit, a Bizottság értesíti a tagállamot azokról a további vizsgálatokról, amelyeket az 1290/2005 […] rendelet 37. cikke alapján kíván elvégezni.

[…]”

17 Ugyanezen rendelet „Megfelelőségvizsgálat” című 11. cikke meghatározta az 1290/2005 rendelet 31. cikkében előírt eljárás lefolytatásának módját.

A jogvita előzményei

18 A 2011. november 15-én az olasz hatóságok közleményben az 1974/2006 rendelet 6. cikkének megfelelően a 2007 és 2013 közötti időszakban Basilicata régió vidékfejlesztési programjának módosítására vonatkozó, indokolással ellátott javaslatot küldtek a Bizottságnak. E kérelem többek között e program 125. sz. intézkedésének végrehajtási módjára vonatkozott, mind regionális közbeszerzési pályázatok kiírása, mind nemzeti igénybevételi eljárás révén.

19 2011. december 1-jei levelében a Bizottság visszaigazolta a közlemény átvételét, és pontosította, hogy az 1974/2006 rendelet 7. cikkének megfelelően a kért módosítások összességére hat hónapos jóváhagyási határidő vonatkozik.

20 2012. január 26-i közleményében az olasz kifizető ügynökség, az Agenzia per le erogazioni in agricoltura (AGEA, az agrárágazatban nyújtott támogatásokkal foglalkozó hivatal) az 1290/2005 rendelet 26. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően benyújtotta a kiadásigazoló nyilatkozatot a Basilicata régió vidékfejlesztési programjának irányító hatóságánál 2011 első negyedévében felmerült kiadások tekintetében.

21 Az olasz hatóságok és a Bizottság közötti kétoldalú találkozásokat követően ez utóbbi 2012. február 8-án elektronikus levélben pontosítást kért a Basilicata régió által 2011 utolsó negyedéve tekintetében az EMVA terhére bejelentett kiadásokkal kapcsolatban. A Bizottság többek között azt kérdezte, hogy e kiadások magukban foglalják-e e régió programjára vonatkozó, a Bizottság szolgálatai által akkor már vizsgált módosító javaslat következtében felmerült kiadásokat. Emellett a Bizottság kérte a szolgálatai által szintén vizsgált 125. sz. intézkedéssel kapcsolatos kiadások részletes igazolását.

22 Az olasz hatóságok 2012. február 9-én elektronikus levélben válaszoltak, jelezve, hogy a bejelentett kiadások magukban foglalják a 125. sz. intézkedéssel érintett öt projekt kiadásait is, amelyek megvalósítására nemzeti igénybevételi eljárás keretében került sor. Az e levélhez csatolt táblázat jelezte az öt projekt kapcsán felmerült összes kiadást, valamint az EMVA-ra terhelt 5 006 487,10 eurót.

23 2012. március 21-én a Bizottság levélben közölte észrevételeit, és pontosítást kért Basilicata régió hatóságaitól a vidékfejlesztési program módosító javaslataival kapcsolatban. A Bizottság többek között megállapította, hogy a nemzeti igénybevételi eljárás bevezetésére tett javaslat az 1698/2005 rendelet 71. cikkének (2) bekezdésébe és 75. cikke (1) bekezdésének a) pontjába ütközik. Következésképpen a Bizottság az összes intézkedés tekintetében felfüggesztette a hat hónapos jóváhagyási időszakot, és felhívta az olasz hatóságokat javaslataik felülvizsgálatára.

24 2012. március 28-i levelében a Bizottság felhívta az AGEA-t, hogy 2011 utolsó negyedéve tekintetében terjesszen elő újabb kiadásigazoló nyilatkozatot a Basilicata régióra vonatkozóan, levonva a 125. sz. intézkedéssel érintett öt projektre fordított kiadásokat, vagyis 8 703 906,64 euró közkiadást és az EMVA-ra terhelt 5 006 487,10 eurót. A Bizottság a 2012. március 21-i levelére hivatkozott, és megállapította, hogy a 125. sz. intézkedés végrehajtási módja tekintetében javasolt módosítás nincs összhangban az 1698/2005 rendelet 71. cikkének (2) bekezdésével és 75. cikkének (1) bekezdésével, ezért az öt projekt nem jogosult az EMVA-ból való támogatásra. Végül a Bizottság emlékeztetett az 1974/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseire.

25 Az AGEA 2012. április 3-án levélben válaszolt, megtagadva új nyilatkozat továbbítását. Álláspontja szerint az 1290/2005 rendelet 26. cikkének (3) bekezdésében szereplő követelmények tiszteletben tartásával benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatot elfogadhatónak kell tekinteni, főként arra való tekintettel, hogy a Bizottság nem fogalmazott meg kifogást ugyanezen rendelkezés (4) bekezdése alapján. Következésképpen a Bizottságnak a kiadásigazoló nyilatkozat kézhezvételétől számított 45 napon belül teljesítenie kellett volna az időközi kifizetést, ahogyan azt a 883/2006 rendelet 16. cikkének az 1290/2005 rendelet 26. cikkének (5) bekezdésével együttesen értelmezett (4) bekezdése előírja. Így a Bizottság még mindig élhetett volna az 1290/2005 rendelet 27. cikkében biztosított azon lehetőséggel, hogy felfüggeszti vagy csökkenti a kifizetést. Végül az AGEA úgy vélte, hogy adott esetben a Bizottságnak kellett volna a következő negyedévre vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozathoz esetleges helyesbítést fűzni, a 883/2006 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

26 2012. május 15-én a Bizottság levélben nyugtázta az olasz hatóságok részéről ezen elutasítást. A Bizottság emlékeztetett azon okokra, amelyek miatt a kérdéses öt projekthez kapcsolódó kiadásokat le kellett volna vonni a bejelentett kiadásokból, és felhívta e hatóságokat arra, hogy 30 napon belül adjanak további információt. A Bizottság kifejtette, hogy válasz hiányában vagy nem kielégítő válasz esetén az 1290/2005 rendelet 27. cikkének megfelelően csökkentheti a bejelentett kiadásokat, többek között az EMVA-ra terhelt 5 006 487,10 euróval.

27 2012. május 25-i levelében a Bizottság kifejtette a Basilicata régió vidékfejlesztési programja 2012. május 9-én, párhuzamosan, hivatalosan közölt módosító javaslatának újabb felülvizsgált változatára vonatkozó észrevételeit. E változatban az Olasz Köztársaság azt javasolta, hogy a 125. sz. intézkedést közbeszerzési pályázatok kiírása révén hajtsák végre, amelyekre nézve az irányító hatóság ellenőrizni tudná a vidékfejlesztési programban előírt megvalósítási feltételeket. A Bizottság ezt a javaslatot is elutasította. Közelebbről a Bizottság jelezte, hogy az ezen intézkedés végrehajtási feltételeinek módosítására irányuló kérelem jogi bizonytalanságot eredményez a hatályban lévő végrehajtási

feltételekhez képest. Végül a Bizottság a programmódosítási javaslat tekintetében felfüggesztette a hat hónapos jóváhagyási időszakot, és felhívta az olasz hatóságokat, hogy terjesszék elő annak újabb változatát.

28 A 2012. június 20-i feljegyzésben az olasz hatóságok előadták a Bizottság által a 2012. május 15-i levélben megállapított kiadások elfogadhatatlanságával kapcsolatos észrevételeiket.

29 A Bizottság 2012. szeptember 11-i levelében válaszolt, úgy vélekedve, hogy az olasz hatóságok által előadott tények nem adnak választ a szóban forgó módosító javaslatnak az 1698/2005 rendelet 71. cikkének (2) bekezdésével és 75. cikkének (1) bekezdésével való összhangjára vonatkozó kétségekre. A Bizottság ismét megállapította, hogy az 5 006 487,10 euró nem finanszírozható az EMVA-ból. A Bizottság továbbá jelezte, hogy amennyiben 30 napon belül nem kap választ vagy nem kielégítő választ kap, a megfelelő összeggel csökkenti az időközi kifizetéseket, az 1290/2005 rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

30 2012. október 19-i levelükben az olasz hatóságok megerősítették, hogy a bejelentett kiadások említett összegének összhangjával kapcsolatban nincs további előadandó érvük, és visszatérítették a 125. sz. intézkedés kedvezményezettjei által kapott összegeket.

31 2013. március 26-i levelében a Bizottság jelezte az olasz hatóságoknak, hogy az 1290/2005 rendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerinti információcsere lezárult, és a Bizottság fenntartotta a 125. sz. intézkedéssel érintett öt projekt végrehajtási feltételeinek az uniós joggal való összhangja hiányára vonatkozó következtetését. A Bizottság hozzátette, hogy előkészíti az 5 006 487,10 euró felfüggesztését, és hogy e kérdést a számlák későbbi elszámolása során fogja megvizsgálni.

32 2013. április 17-i levelükben az olasz hatóságok tudomásul vették a Bizottság levelében foglaltakat, jelezve, hogy a vitatott összeget már felfüggesztettnek tekintik.

33 2013. április 26-án a Bizottság elfogadta a tagállami kifizető ügynökségeknek az EMVA-ból a 2012. pénzügyi évre vonatkozóan finanszírozott kiadásokat érintő számláinak elszámolásáról szóló, 2013. április 26-i 2013/209/EU bizottsági végrehajtási határozatot (HL L 118., 23. o., a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyet 2013. április 29-én közölt az Olasz Köztársasággal. A Basilicata régió tekintetében 5 006 487,10 eurót „újra fel nem használható összegnek” minősített, kizárva ezáltal az uniós finanszírozásból.

34 2013. május 16-i közleményében a Bizottság a 885/2006 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően megfelelőségvizsgálati eljárást indított. A helyesbítő intézkedések keretében az AGEA terhére 5 006 487,10 euró összegű kiigazításra tett javaslatot.

Az eljárás és a felek kérelmei

35 A Törvényszék Hivatalához 2013. július 9-én benyújtott keresetlevelével az Olasz Köztársaság előterjesztette a jelen keresetet.

36 Mivel az előírt határidőn belül, vagyis 2013. november 26-ig semmiféle válasz benyújtására nem került sor, ezért az írásbeli szakasz ezen időpontban lezárult.

37 A Törvényszék (hatodik tanács) az előadó bíró jelentése alapján úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket tett fel a feleknek, akik e kérdésekre a kitűzött határidőkön belül válaszoltak.

38 A Törvényszék a 2015. április 16-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit, valamint az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

39 Az Olasz Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot azon részében, amelyben az a Basilicata régióra vonatkozó 5 006 487,10 euró összeget kizárt az e régió vidékfejlesztési programjának EMVA kiadási keretéből;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

40 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

41 Keresetének alátámasztására az Olasz Köztársaság egyetlen jogalapra hivatkozik, amely az 1290/2005 rendelet 26., 27. és 29. cikkének, az 1974/2006 rendelet 10. cikkének, a 883/2006 rendelet 16. cikke (4) bekezdésének és a 885/2006 rendelet 11. cikkének, valamint lényeges eljárási szabályok megsértésére vonatkozik, mint amilyen az indokolási kötelezettség és az uniós jog általános elvei, többek között a jogszerűség elve, a jogbiztonság elve és a jogos bizalom védelme.

42 Az Olasz Köztársaság szerint a megtámadott határozatban az 5 006 487,10 euró „újra fel nem használható összegnek” minősítése magában foglalja ezen összegnek a Basilicata régió vidékfejlesztési programja EMVA kiadási keretének felső határából történő levonását, következésképpen lehetetlenné ezen összeg felhasználását az említett keret felső határán belül. Az ilyen minősítés az 1290/2005 rendelet 29. cikke szerinti visszavonással egyenértékű. Az ilyen visszavonás sérti a fenti 41. pontban hivatkozott összes rendelkezést és jogi szabályt, különösen azért, mert 2011 utolsó negyedéve tekintetében a Basilicata régió vidékfejlesztési programjára vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatot az előírt határidőn belül és az 1290/2005 rendelet 26. cikkének (3) bekezdésével összhangban terjesztették elő.

43 A Bizottság vitatja az Olasz Köztársaság érveit, és úgy véli, hogy a kereset téves előfeltevésen alapul, mivel a megtámadott határozat a vitatott összegek semmiféle automatikus visszavonását nem rendeli el. Ráadásul, mivel az Olasz Köztársaság szorosan együttműködött e határozat kidolgozásának folyamatában, és tekintettel a megtámadott határozat (1) és (7) preambulumbekezdésére, a megtámadott határozatot kellően indokoltnak kell tekinteni.

44 Előzetesen rá kell mutatni, hogy ahogyan azt az Olasz Kormány a tárgyaláson megerősítette, a jelen kereset arra vonatkozik, hogy az 5 006 487,10 összeget a megtámadott határozatban lényegében az 1290/2005 rendelet 29. cikkének (5) bekezdését megsértve és megfelelő magyarázat nélkül automatikusan visszavonták.

45 Márpedig először is rá kell mutatni, hogy beadványaiban az Olasz Köztársaság arra szorítkozott, hogy bármilyen további fejtegetés nélkül az 1290/2005 rendelet 26. és 27. cikkének, az 1974/2006 rendelet 10. cikkének, a 883/2006 rendelet 16. cikke (4) bekezdésének és a 885/2006 rendelet 11. cikkének, valamint általánosságban lényeges eljárási szabályok és az uniós jog általános elvei, többek között a jogszerűség elve, a jogbiztonság elve és a jogos bizalom védelme megsértésére hivatkozott.

46 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a hivatkozott jogalapok rövid összefoglalását. Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, függetlenül a terminológiai kérdésektől, ennek az ismertetésnek megfelelően érthetőnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes számára azt, hogy előkészítse védekezését, a Törvényszék számára pedig azt, hogy a kereset tárgyában határozhasson, adott esetben anélkül hogy bármilyen más további információt kellene kérnie. Ugyanis a jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához a lényegi tény- és jogkérdéseknek, amelyeken alapul, ha csak röviden is, de a keresetből magából koherens és érthető módon ki kell tűnniük (lásd: 2006. szeptember 27-i Roquette Frères kontra Bizottság ítélet, T-322/01, EBHT, EU:T:2006:267, 208. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyancsak az állandó ítélkezési gyakorlat szerint elfogadhatatlannak kell tekinteni azokat a jogalapokat, amelyeket nem megfelelően fogalmaztak meg az eljárást kezdeményező keresetlevélben. Hasonló követelmények érvényesülnek a jogalap alátámasztására felhozott kifogás tekintetében is. Az eljárásgátló ok fennállása miatti elfogadhatatlanságot a Törvényszék szükség esetén hivatalból állapíthatja meg (lásd: 2005. december 14-i Honeywell kontra Bizottság ítélet, T-209/01, EBHT, EU:T:2005:455, 54. és 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 A fenti 46. pontban hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék hivatalból megállapítja, hogy a fenti 45. pontban hivatkozott kifogásokat nem támasztották alá röviden összefoglalva az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke (1) bekezdésének c) pontja rendelkezéseinek megfelelően. E kifogásokat tehát mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

48 Másodszor az Olasz Köztársaság a keresetlevél 40. és 41. pontjában azzal érvel, hogy a megtámadott határozatban jelzett vitatott összeg nem helyes. Véleménye szerint tekintettel arra, hogy „a feltétlenül szükségesen túlmenő kifizetéseket teljesítettek a visszavonás elkerülése érdekében”, ezen összegnek 4 475 963,58 eurónak kellene lennie. Az Olasz Köztársaság csatolt egy táblázatot, amely kimutatja a 2007–2009 közötti időszakra a régió pénzügyi kötelezettségvállalásainak teljes összegét és a különbséget a 2011. december 31-ig ténylegesen teljesített kifizetések tekintetében, egyrészt a 125. sz. intézkedéshez tartozó öt projekt elfogadása esetében, másrészt azokat kizárva.

49 Meg kell állapítani, hogy a keresetlevél 41. pontjában szereplő e táblázat semmiféle tájékoztatást nem nyújt a benne szereplő adatok eredetét tekintve, és semmiféle releváns magyarázatot nem ad a táblázat elkészítéséhez használt módszert illetően, így lehetetlen ellenőrizni az abban szereplő adatokat. Ennélfogva e táblázatnak nincs megfelelő bizonyító ereje és nem vezetheti a Törvényszéket a vitatott összeg kiszámításának megvizsgálására. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely irat bizonyító erejének megítélésekor elsősorban a benne foglalt információ valószínűségét kell vizsgálni, és különösen az irat eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét kell figyelembe venni annak vizsgálata érdekében, hogy tartalma alapján értelmes és hitelt érdemlő-e (lásd: 2006. szeptember 27-i Dresdner Bank és társai kontra Bizottság ítélet, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP és T-61/02 OP, EBHT, EU:T:2006:271, 121. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Ebből következik, hogy a vitatott összeg kiszámítására vonatkozó kifogás nincs alátámasztva, ezért azt el kell utasítani.

51 Ugyanez a helyzet a keresetlevél 37. pontjában szereplő táblázattal, amely az olasz hatóságok által a 125. sz. intézkedés kedvezményezettjeitől visszaigényelt összegeket tartalmazza, és amelyek az EMVA részesedését tükrözik. E táblázat semmiféle tájékoztatást nem nyújt a benne szereplő adatok eredetét tekintve, és semmiféle releváns magyarázatot nem ad a táblázat elkészítéséhez használt módszert illetően. Ennélfogva ezt is mint bizonyító erővel nem rendelkezőt el kell utasítani.

52 A teljesség kedvéért emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogszabályok megsértését a Bizottságnak kell bizonyítania, ha azonban e jogsértés már megállapítást nyert, a tagállamnak kell adott esetben bizonyítania, hogy a Bizottság az ebből levonandó pénzügyi következtetések tekintetében hibát követett el (2004. október 7-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet,

C-153/01, EBHT, EU:C:2004:589, 67. pont; 2005. július 7-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-5/03, EBHT, EU:C:2005:426, 38. pont). Feltételezve, hogy a jelen ügyben a jogsértés megállapítást nyert, meg kell állapítani, hogy az Olasz Köztársaság semmiféle érvet nem adott elő, amely alkalmas a Bizottság részéről a levonandó pénzügyi következtetések tekintetében elkövetett hiba bizonyítására.

53 Ráadásul a lényegében az 1290/2005 rendelet 29. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogásokat illetően az alábbiakra kell rámutatni.

54 Először is az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem kellően indokolt a vitatott összegnek az EMVA számlái 2012. évre vonatkozó elszámolásáról szóló határozatban történő minősítését érintő részében, amely határozat nem tesz említést az elfogadását előkészítő aktusokról.

55 Másodszor az Olasz Köztársaság azzal érvel, hogy mivel a vitatott összeget az 1290/2005 rendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján csökkentették vagy felfüggesztették, az szükségszerűen ki van zárva az ugyanezen rendelet 29. cikkének (5) bekezdése értelmében visszavont összeg számításából. Ugyanígy a számlaelszámolás csupán az egyes kifizető ügynökségek által benyújtott elszámolásokra vonatkozik. Az Olasz Köztársaság szerint a vitatott összegnek az EMVA számlái 2012. évre vonatkozó elszámolásáról szóló határozatban való szerepeltetése ellentétes a 885/2006 rendelet 11. cikkében előírt megfelelőségvizsgálati eljárás ezt követő megindításával.

A megtámadott határozat nem megfelelő indokolására vonatkozó kifogásról

56 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, megvédhessék jogaikat, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolásnak nem kell megjelölnie az összes vonatkozó ténybeli és jogi elemet. Ugyanis azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e ezen követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett tárgykörre vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2000. január 18-i Mehibas Dordtselaan kontra Bizottság ítélet, T-290/97, EBHT, EU:T:2000:8, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 A számlák elszámolásával kapcsolatos határozatok kidolgozása keretében az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a határozatot megfelelően indokoltnak kell tekinteni, ha a címzett állam szorosan együttműködött e határozat kidolgozásának folyamatában, és ismerte azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a vitatott összeget nem köteles az EMVA-ra terhelni (lásd analógia útján az EMOGA-ra vonatkozóan: 2001. március 6-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-278/98, EBHT, EU:C:2001:124, 119. pont; 2001. szeptember 20-i Belgium kontra Bizottság ítélet, C-263/98, EBHT, EU:C:2001:455, 98. pont; 2004. szeptember 9-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-332/01, EBHT, EU:C:2004:496, 67. pont).

58 Először is a jelen ügyben a tényállásból és az ügy irataiból kitűnik, hogy a Bizottság világosan és egyértelműen bemutatta azon indokokat, amelyek alapján úgy vélte, hogy a vitatott összeg nem jogosult az EMVA-ból való támogatásra, mégpedig a megtámadott határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárás során végig. A Bizottság ugyanis több alkalommal felhívta az Olasz Köztársaság figyelmét arra, hogy szabálytalan a vitatott összegnek 2011 utolsó negyedéve tekintetében az EMVA terhére bejelentett kiadások közötti feltüntetése. Ráadásul ismételten kérte tőle a 125. sz. intézkedéssel érintett öt projektre fordított e kiadások levonását, és jelezte számára, hogy az 1698/2005 rendelet 71. cikkének (2) bekezdésével és 75. cikkének (1) bekezdésével való összhang hiánya miatt a megfelelő összeggel csökkenti az időközi kifizetéseket.

59 Így a 2012. március 21-i levélben (lásd a fenti 23. pontot) a Bizottság megállapította, hogy a 125. sz. intézkedés módosítása nem összeegyeztethető az 1698/2005 rendelet 71. cikkének (2) bekezdése és 75. cikkének (1) bekezdése követelményeivel. A Bizottság e levélben pontosította, hogy kizárólag az érintett program irányító hatósága által, vagy annak felelőssége mellett, az illetékes testület által rögzített kiválasztási szempontokkal összhangban jóváhagyott kiadások jogosultak az EMVA-ból való támogatásra. Márpedig a jelen ügyben nem ez volt a helyzet. Ezt követően a 2012. március 28-i levélben (lásd a fenti 24. pontot) a Bizottság felhívta az AGEA-t, hogy a Basilicata régióra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatban vonja le a 125. sz. intézkedéssel kapcsolatos kiadásokat, mivel azok nem terhelhetők az EMVA-ra. A Bizottság egyrészt továbbította a korábbi, 2012. március 21-i levelet és megismételte e kizárás indokait, valamint az alkalmazandó jogszabályokat, másrészt a levonásra vonatkozó kérés érdekében emlékeztetett az 1974/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének rendelkezésére. A 2012. május 15-i levél (lásd a fenti 26. pontot) megismételte a korábbi levelek indokolását és jelezte, hogy arra, hogy releváns kiegészítő információ hiányában a Bizottság el fogja végezni a számlák elszámolását, levonva a 125. sz. intézkedéssel érintett öt projektre fordított kiadásokat, vagyis 5 006 487,10 eurót. A 2012. szeptember 11-i levélben (lásd a fenti 29. pontot) a Bizottság az olasz hatóságok által előadottakat elutasítva ugyanazon indokok és rendelkezések alapján ismét megállapította a vitatott összeg jogosulatlanságát.

60 Ezen eljárás a 2013. március 26-i levéllel végződött (lásd a fenti 31. pontot). A Bizottság ebben ismét kifejtette azon indokokat, amelyek alapján véleménye szerint a vitatott összeg nem jogosult az EMVA-ból való támogatásra. Jelezte, hogy az olasz hatóságok nem válaszoltak a 125. sz. intézkedés keretében felmerült kiadások jogszerűségével kapcsolatos, a 2012. szeptember 11-i levélben megfogalmazott aggodalmaira. Következésképpen a Bizottság fenntartotta következtetését, és jelezte, hogy el fogja végezni az 5 006 487,10 euró felfüggesztését, és hogy e kérdést a számlák későbbi elszámolása során fogja megvizsgálni.

61 Meg kell állapítani, hogy az események Olasz Köztársaság által nem vitatott ilyen lefolyása bizonyítja, hogy a Bizottság világosan és egyértelműen fejezte ki magát a vitatott összeg kezelését illetően.

62 Másodszor az ügy irataiból kitűnik, hogy az olasz hatóságok megértették, hogy a vitatott összeget kizárták a 2011 utolsó negyedévére vonatkozóan elszámolható kiadások közül, és azt is, hogy milyen indokok alapján. Hangsúlyozni kell különösen azt, hogy 2012 végén az olasz hatóságok a vitatott összegnek az EMVA-ból való támogatásra jogosult kiadásként való felfüggesztését előrevetítve megkezdték a teljes összeg visszatérítettését a kedvezményezettektől, ahogyan arról a 2012. október 19-i levél tanúskodik. Ráadásul az olasz hatóságok két alkalommal is módosították a 125. sz. intézkedés végrehajtására vonatkozó módosító javaslatukat annak érdekében, hogy kiküszöböljék a Bizottság által megfogalmazott kétségeket, ahogyan az a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszaikból kitűnik.

63 Rá kell mutatni arra is, hogy az olasz hatóságok a közigazgatási eljárás során 2012. április 3-i, június 20-i és október 19-i, valamint 2013. április 17-i leveleikben ismételten kifejtették álláspontjukat a vitatott összeg minősítését, és a Bizottság ezzel kapcsolatos állásfoglalását illetően.

64 Emellett rá kell mutatni, hogy mivel a jelen ügyben az Olasz Köztársaság a 2011. november 15-i közleménnyel (lásd a fenti 18. pontot) kifejezetten megindította az 1974/2006 rendelet 6. cikke alapján a javasolt módosítás ellenőrzésére irányuló eljárást, nem állíthatja azt, hogy nem tudta, milyen következményekkel jár ugyanezen rendelet 10. cikke értelmében, ha a módosítást nem hagyják jóvá.

65 Harmadszor nem fogadható el azon érv, amely szerint a megtámadott határozat semmiféle egyéb indokolást nem tartalmaz. E határozat preambulumából kitűnik, hogy a Bizottság többek között az 1290/2005 rendelet 27., 30. és 33. cikkére támaszkodott. Közelebbről a megtámadott határozat (7) preambulumbekezdésében a Bizottság pontosította, hogy „[a] szóban forgó[,] [a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelően levont vagy felfüggesztett időközi kifizetések] korai vagy ideiglenes visszatérítésének elkerülése érdekében célszerű azokat e határozatban nem elismerni, és az 1290/2005

rendelet 31. cikke szerinti megfelelőségvizsgálati eljárás keretében az említett összegeket tovább vizsgálni". Ezért a megtámadott határozat 1. cikkében a Bizottság elszámolta a tagállami kifizető ügynökségeknek az EMVA-ból a 2012. pénzügyi évre vonatkozóan finanszírozott kiadásokat érintő számláit, az I. mellékletben vidékfejlesztési programonként pontosítva az egyes tagállamok által visszafizetendő vagy az egyes tagállamok részére kifizetendő összegeket. Az I. mellékletben Basilicata régió esetében a vitatott összeget levonták a bejelentett kiadásokból. Következésképpen a 2012. pénzügyi évre vonatkozóan elfogadott és elszámolt összeget arányosan csökkentették.

66 Az Olasz Köztársaság állításától eltérően nincs jelentősége annak, hogy a megtámadott határozat nem hivatkozik az elfogadását előkészítő aktusokra. Az Olasz Köztársaság ugyanis a fenti 57. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében szorosan együttműködött e határozat kidolgozásának folyamatában, és ismerte azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a vitatott összeget nem köteles az EMVA-ra terhelni. Másfelől az Olasz Köztársaság semmiféle olyan pontatlanságot nem jelölt meg, amely miatt a megtámadott határozatot ne érthette volna meg. Mivel az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy nem értette, miért került be a vitatott összeg „egy olyan oszlopba, amelyet korábban soha nem használtak [a megtámadott határozatban]", rá kell mutatni, hogy e nomenklatúra közvetlenül az 1290/2005 rendelet 33. cikkéből ered. E cikk, amely „Az EMVA-ra vonatkozó különleges rendelkezések" címet viseli, a (3) bekezdésének c) pontjában előírja, hogy az uniós finanszírozásból törölt összegeket, valamint a behajtott összegeket, továbbá az ahhoz kapcsolódó kamatokat újra felhasználják az érintett programhoz. Ugyanakkor e pénzösszegeket e tagállam kizárólag az ugyanazon vidékfejlesztési programban szereplő művelet céljaira „használhatja fel újra", azzal a feltétellel, hogy e pénzösszegeket nem használják fel újra olyan műveletekhez, amelyek pénzügyi kiigazítás tárgyát képezik. Ezért ahogyan az a fenti 65. pontban szerepel, a megtámadott határozat a 33. cikket kifejezetten megjelöli jogalapként. Ráadásul az Olasz Köztársaság nem csupán visszatérítette a vitatott összeget, előrevetítve a megtámadott határozat elfogadását, hanem a jelen keresetben is azzal érvelt, hogy nem tudta újra felhasználni ezen összeget az érintett programban. E tények jelzik, hogy az Olasz Köztársaság megértette a megtámadott határozat indokolását, és jogait érvényesíthette a Törvényszék előtt.

67 Következésképpen a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az 1290/2005 rendelet 29. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogásról

68 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a közös agrárpolitika irányítása során nem jogosult olyan pénzügyi kötelezettséget vállalni, amely nem felel meg a szóban forgó piac közös szervezésére vonatkozó szabályoknak, és hogy ez az elv általánosan alkalmazandó (lásd: 2005. június 9-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-287/02, EBHT, EU:C:2005:368, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Tehát, amennyiben a Bizottság azt észleli, hogy a kifizető ügynökségek számlái a szóban forgó piac közös szervezésére vonatkozó uniós szabályoknak nem megfelelő módon teljesített kiadásokat tartalmaznak, jogosult ennek minden következményét levonni, és ebből következően pénzügyi korrekciót alkalmazni a kifizető ügynökségek éves beszámolói tekintetében az 1290/2005 rendelet 30. cikke szerint hozott, a számlák elszámolására vonatkozó határozata keretében (lásd az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése keretében végzett számlaelszámolást érintően: a fent hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ítélet, EU:C:2005:368, 35. pont).

69 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha a Bizottság az uniós jogi rendelkezések tagállamok általi megsértése miatt megtagadja bizonyos kiadásoknak az alapok terhére történő elszámolását, a Bizottság feladata az említett jogsértések bizonyítása (lásd: 1999. október 28-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-253/97, EBHT, EU:C:1999:527, 6. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 A Bizottság a mezőgazdasági piacok közös szervezése szabályai megsértésének bizonyítása érdekében nem a nemzeti közigazgatási szervek által végrehajtott ellenőrzések elégtelenségének vagy az általuk ismertetett számok szabálytalanságának kimerítő jellegű bemutatására köteles, hanem arra, hogy bizonyítsa az ellenőrzések vagy e számok tekintetében benne felmerült komoly és ésszerű kétséget. A Bizottság bizonyítási terhének ezt a könnyítését az magyarázza, hogy a tagállamnak áll a leginkább a módjában az, hogy az EMVA-számlák elszámolásához szükséges adatokat begyűjtse és ellenőrizze, következésképpen a tagállam feladata ellenőrzései és számadatai valóságosságának, és adott esetben a Bizottság állításai helytelenségének legrészletesebb és legteljesebb bizonyítása (lásd az EMOGA-val összefüggésben: Spanyolország kontra Bizottság ítélet, fenti 68. pont, EU:C:2005:368, 53. pont; 2014. november 6-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-610/13 P, EU:C:2014:2349, 60. pont).

71 Továbbá e tagállam feladata annak bizonyítása, hogy fennállnak a Bizottság által elutasított támogatás feltételei. A tagállam nem cáfolhatja a Bizottság álláspontját kizárólag olyan állításokkal, amelyeket nem támaszt alá megbízható és működő ellenőrző rendszer meglétének bizonyításával. Amennyiben nem tudja bizonyítani, hogy a Bizottság megállapításai pontatlanok, azok komoly kétségeket kelthetnek a megfelelő és hatékony felügyeleti és ellenőrzési intézkedések összességének végrehajtását illetően (lásd: 2013. május 17-i Bulgária kontra Bizottság ítélet T-335/11, EU:T:2013:262, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 A jelen kifogást ezen elvek alapján kell megvizsgálni.

73 E kifogásával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban az 1290/2005 rendelet 29. cikkében előírtak szerint visszavonta a vitatott összeget. Az Olasz Köztársaság szerint az ugyanezen rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően felfüggesztett összeg nem vonható vissza az említett rendelet 29. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján.

74 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az 1290/2005 rendelet 29. cikke nem képezi a megtámadott határozat jogalapját. E rendelkezésre sem e határozat preambuluma, sem annak rendelkező része nem hivatkozik, ahogyan az az indokolás elégtelenségére vonatkozó kifogás vizsgálatából kitűnik. A megtámadott határozat címéből kitűnik, hogy e határozat célja a kifizető ügynökség 2012. pénzügyi évre vonatkozó számláinak elszámolása. Továbbá a megtámadott határozat (7) preambulumbekezdésének, 1. cikkének és I. mellékletének együttes olvasatából kitűnik, hogy a vitatott összeget levonták az ezen időszakra vonatkozóan a Basilicata régió vidékfejlesztési programja tekintetében elszámolt összegből, és ezáltal arra kötelezték az Olasz Köztársaságot, hogy az említett program keretében ne használja fel ezt az összeget a Bizottság későbbi, megfelelőségvizsgálati eljárás keretében hozandó állásfoglalásáig. Végül a fenti 68. pontból kitűnik, hogy a Bizottság jogosult ilyen korrekciót alkalmazni a számlaelszámolási döntésben.

75 A tárgyaláson és a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszaiban az Olasz Köztársaság elismerte, hogy a jelen ügyben nem került sor az 1290/2005 rendelet 29. cikkének semmiféle alkalmazására. Ugyanakkor azt állítja, hogy a vitatott összeg „újra fel nem használható összegnek” minősítése az EMVA keretében „a szó szoros értelmében a visszavonással azonosítható”.

76 Ez az érv nem fogadható el.

77 Az 1290/2005 rendelet (22) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó szabálynak segítenie kell a programok minél gyorsabb megvalósítását, valamint a pénzügyi fegyelem biztosítását. Ezért a Bizottságot ugyanezen rendelet 29. cikke felhatalmazza arra, hogy automatikusan visszavonja a vidékfejlesztési programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely olyan részét, amely előfinanszírozási vagy időközi kifizetésként nem kerül felhasználásra, vagy amelyre legkésőbb a költségvetési kötelezettségvállalást követő második év december 31-ig teljesített kiadás címén nem érkezik helyes kiadásigazoló nyilatkozat.

78 A jelen ügyben a megtámadott határozat nem rendeli el a vitatott összeg végleges kizárását. Abból ugyanis kitűnik, hogy a Bizottság még nem foglalt véglegesen állást ezen összeg minősítéséről. A Bizottság a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdésében pontosítja, hogy az éves beszámolók és kísérő dokumentumok, melyek lehetővé teszik számára, hogy határozzon a benyújtott éves beszámolók teljességéről, pontosságáról és valódiságáról, a tagállamonként elszámolt összegek az I. mellékletben szerepelnek, akárcsak az egyes tagállamok által visszafizetendő vagy részükre kifizetendő összegek. A megtámadott határozat (7) preambulumbekezdésében azonban a Bizottság megállapította, hogy a csökkentett vagy felfüggesztett időközi kifizetések korai vagy ideiglenes visszatérítésének elkerülése érdekében célszerű azokat az említett határozatban nem elismerni, és az 1290/2005/EK rendelet 31. cikke szerinti megfelelőségvizsgálati eljárás keretében az említett összegeket tovább vizsgálni. Ahogyan az a Bizottság 2013. május 16-i közleményéből (lásd fenti 34. pont) kitűnik, a Bizottság megindította e megfelelőségvizsgálati eljárást. Ezen irat „Korrekciós intézkedések” című 4. melléklete többek között a vitatott összeg kezelésére vonatkozott. Másfelől a felek között nem vitatott, hogy ezen eljárás a tárgyalás időpontjában még folyamatban volt. Következésképpen a megtámadott határozat sem jogilag sem ténylegesen nem egyenértékű a vitatott összeg visszavonásával. Így az Olasz Köztársaság alaptalanul hivatkozik az 1290/2005 rendelet 29. cikkének (5) bekezdése szerinti automatikus visszavonásra. Az a tény, hogy a megtámadott határozat megakadályozza őt abban, hogy a vitatott összeget Basilicata régió vidékfejlesztési programja keretében felhasználja, nincs hatással e határozat jogi minősítésére.

79 Nem kérdőjelezik meg e következtetést a felperes más érvei, amelyek nagyrészt azon a téves előfeltevésen alapulnak, hogy a vitatott összeget valójában visszavonták.

80 Először is az Olasz Köztársaság tévesen állítja, hogy „az előírt határidőn belül a negyedéves kiadásigazoló nyilatkozat alakszerű benyújtása […] nem vonhatja maga után a megfelelő összegek visszavonását, hanem csupán a megtérített összeg felfüggesztésének vagy csökkentésének lehet helye, [m]indazonáltal az esetlegesen csökkentett vagy felfüggesztett összeg nem vonható vissza […] [és] a [vidékfejlesztési program] keretében újra felhasználható”.

81 Ahogyan az fentebb megállapítást nyert, a jelen ügyben semmiféle visszavonásra nem került sor.

82 Mindazonáltal rá kell mutatni, hogy az Olasz Köztársaság érvelésének logikája szerint a Bizottság valamely vidékfejlesztési program tekintetében köteles volna elfogadni az időközi kiadásokat igazoló hibás nyilatkozatot csupán azért, mert az megfelel a benyújtására vonatkozóan az 1290/2005 rendelet 26. cikkének (3) bekezdésében előírt formai követelményeknek. A Bizottság tehát köteles volna e kiadásokat jóváhagyni, majd vállalni az e nyilatkozat helyesbítésével járó közigazgatási terheket a 883/2006 rendelet 16. cikkében előírt eljárás keretében. E logika az 1290/2005 rendelet 30. cikkében előírt számviteli vizsgálati eljárás integritásába ütközik, amely – ahogyan az a címéből kitűnik – a nemzeti hatóságok által benyújtott éves beszámolók teljességére, pontosságára és valódiságára vonatkozik.

83 A számlaelszámolási döntés ugyanis pontosítja az egyes tagállamok által visszafizetendő összegeket, amelyeket a kérdéses pénzügyi évre vonatkozó kifizetett előlegeknek az ugyanezen pénzügyi évre elismert kiadásokból történő levonásával állapítják meg. Amennyiben a Bizottság szabálytalanságot állapít meg valamely program éves kiadásigazoló nyilatkozataiban, e kiadásokat a számlák elszámolása keretében nem ismerheti el az EMVA-ra terhelhetőként, és azok finanszírozását meg kell tagadnia a meg nem felelésről szóló esetleges határozatig (lásd analógia útján: Spanyolország kontra Bizottság ítélet, fenti 68. pont, EU:C:2005:368, 32. pont, Jacobs főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványa, EBHT, EU:C:2005:35, 47. és 48. pont).

84 A jelen ügyben az Olasz Köztársaság a 2011 utolsó negyedévére vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatban kifejezetten belefoglalta azon kiadásokat, amelyek az 1974/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében nem voltak jogosultak az EMVA-ból való támogatásra. Az Olasz Köztársaság nem várhatja el, hogy az alkalmazandó formai követelményeknek megfelelő, időközi kiadásokat igazoló nyilatkozat

benyújtása alapot adjon az EMVA-ból történő támogatásra olyan kiadások esetében, amelyek soha nem voltak ezen alapra terhelhetők. Ugyanis, amennyiben ez így volna, e rendelkezés meg volna fosztva a hatékony érvényesüléstől.

85 Ugyanez a helyzet az Olasz Köztársaság azon érve esetében, amely szerint „a számlaelszámolás csupán az egyes kifizető ügynökségek által benyújtott elszámolásokra vonatkozik […] és [a jelen ügyben] a benyújtott igazolások között semmiféle külön megjegyzés nem szerepel [a Basilicata régióra vonatkozóan] a vitatott kifizetésekkel kapcsolatos problémát illetően”. Ezen érvet a fenti megfontolások alapján el kell utasítani. Mindenesetre az uniós szabályozás ellenében teljesített kiadások támogatásának megtagadása nem függhet valamely nemzeti szintű állásfoglalástól, mivel a számviteli vizsgálati eljárás keretében a kiadások jóváhagyása a Bizottság szolgálatainak feladata, nem pedig a nemzeti hatóságoké vagy az igazolások kiállításával megbízott vállalkozásé.

86 Azon állítást illetően, amely szerint az Olasz Köztársaság számára a jelen ügyben nem volt lehetséges a negyedéves nyilatkozat módosítása amiatt, hogy az 1290/2005 rendelet 26. cikkének (3) és (4) bekezdése szerinti formai követelményeket tiszteletben tartották és a határidő lejárt, az kevéssé hihető, mivel a Bizottság a közigazgatási eljárásban háromszor hívta fel az Olasz Köztársaságot a vitatott összeg nyilatkozatban való levonására, vagyis 2012. március 28-án, május 15-én és május 25-én.

87 Másodszor, igaz ugyan, hogy a releváns szabályozás „nem tiltja [a tagállamnak], hogy a [vidékfejlesztési program Bizottság elé terjesztett] módosításainak jóváhagyására várva kiadásokat teljesítsen”, ahogyan azt az Olasz Köztársaság előadta. Mindazonáltal az Olasz Köztársaság állításával ellentétben ebből nem következik, hogy a 2011 utolsó negyedévére vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozat érvényes. Ahogyan az az 1974/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a tagállamok ezen időszak alatt teljesíthetnek kiadásokat, de vállalniuk kell a felelősséget azon kiadásokért, amelyeket a módosítás iránti kérelmük Bizottság általi kézhezvételének időpontja és a Bizottság e módosítás megfelelőségére vonatkozó határozata meghozatalának időpontja között teljesítenek.

88 A 883/2006 rendelet 16. cikkének (4) bekezdése sem támaszthatja alá az Olasz Köztársaság érvét. Szemben azzal, amit ez utóbbi előad, a Bizottság nem köteles az időközi kifizetéseket a kiadásigazoló nyilatkozat egyszerű bemutatásától számított 45 napon belül teljesíteni, ha szabálytalanságokat állapít meg. Ráadásul a jelen ügyben a Bizottság kiegészítő információkat kért az olasz hatóságoktól (lásd a fenti 21. és 23. pontot). E rendelkezés második albekezdése szerint ha ezen információcserét követően nem születik megoldás, a Bizottság az 1290/2005 rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően felfüggesztheti vagy csökkentheti a kifizetéseket .

89 Harmadszor, nem megalapozott az Olasz Köztársaság azon állítása, amely szerint a jelen ügyben „a számlák elkülönítésére” került sor, mivel a Bizottság a 2013. május 16-i közleményében a vitatott összeget egyszerre tekintette „a számlák 2012. évi elszámolásával kapcsolatos problémák egyikének” és felfüggesztett összegnek. Az 1290/2005 rendelet 27. cikkének (4) bekezdése szerint a kifizetések (3) bekezdés alapján történő felfüggesztéséről vagy csökkentéséről szóló döntésre az ugyanezen rendelet 30. és 31. cikkében említett határozatok sérelme nélkül kerül sor. Az említett rendelet 30. cikkének (2) bekezdése szerint a 30. cikk alapján hozott határozat nem érinti a később a 31. cikk alapján hozott, a nem az uniós szabályoknak megfelelő kiadásokat az uniós finanszírozásból kizáró határozatokat. Ebből következik, hogy a számlaelszámolási döntés 30. cikk alapján történő meghozatalakor a Bizottság az átadott számlák minőségében felfedezett hiányosságokból levonhatja a megfelelő következtetéseket, mégpedig a megfelelőségi döntéstől függetlenül. A jelen ügyben a megtámadott határozat (10) preambulumbekezdése az 1290/2005 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének megfelelően kimondja, hogy e határozat „nem érinti a Bizottság által elfogadott azon későbbi határozatokat, amelyek az európai uniós szabályoknak nem megfelelő kiadásokat kizárják az uniós finanszírozásból”.

90 Következésképpen az Olasz Köztársaság nem bizonyította, hogy a megtámadott határozat hibás volt. Az Olasz Köztársaság ugyanis a Bizottság többszöri felhívása ellenére megtagadta ezen összeg levonását, amelyet tévesen szerepeltetett az időközi kiadásokat igazoló nyilatkozatban, előrevetítve a 2012. évi számlaelszámolási döntés meghozatalát. A Bizottságnak nem volt lehetősége elszámolni az említett összeget. Ugyanis, ha ezt megtette volna, ezen összeget tévesen hozzászámították volna a szóban forgó vidékfejlesztési program számára jóváhagyott kiadások felső határához. Ezért a Bizottság kizárta ezt az összeget az EMVA-ból való támogatásból, annak a megfelelőségvizsgálati eljárás keretében történő megvizsgálásáig. Emellett az indokolás elégtelenségére vonatkozó kifogás vizsgálatából világosan kitűnik, hogy az összeg ilyen kezelése előrelátható volt, és azt a Bizottság a megtámadott határozatot megelőző közigazgatási eljárás során egyértelművé tette.

91 Negyedszer meg kell állapítani, hogy azon érvével, amely szerint ellentmondás van „egyrészt az AGEA kifizető ügynökség által végzett, egy esetleges pénzügyi korrekciót előrevetítő ellenőrzés – amely korrekció összegének tükröznie kell a[z] [EMVA-nak] okozott kárt (amely kár és amely kockázat egyébként nem is létezik, mivel sem visszatérítés, sem a kedvezményezettekkel való teljes mértékű visszafizettetés nem történt) –, másrészt a [vitatott] összegnek az azt „újra fel nem használhatónak” minősítő számlaelszámolási döntésben való szerepeltetése között, az Olasz Köztársaság lényegében megismétli a fenti 89. pontban elutasított érvét. Mindenesetre ezen érv nem megalapozott, mivel ezen összeg újra fel nem használhatónak minősítése a megtámadott határozatban (és annak kizárása az EMVA-ból való támogatásból) nem érinti a megfelelőségvizsgálati eljárás kimenetelét (lásd a fenti 78. pontot).

92 A fentiekből következik, hogy a Bizottság nem sértette meg az 1290/2005 rendelet 29. cikkének (5) bekezdését, amikor a vitatott összeget a megtámadott határozatban újra fel nem használhatóként kezelte.

93 Következésképpen a jelen kifogást, és ezáltal a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

94 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

95 Az Olasz Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) Az Olasz Köztársaság köteles viselni a költségeket.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. október 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér 1

A jogvita előzményei 7

Az eljárás és a felek kérelmei 9

A jogkérdésről 10

A megtámadott határozat nem megfelelő indokolására vonatkozó kifogásról 12

Az 1290/2005 rendelet 29. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogásról 14

A költségekről 18